

Pontosan ilyen egy latorállam

2023 szeptember 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Magyarország elemi érdeke, hogy a mai Ukrajna ne váljon az Európai Unió tagjává

A latorállam vagy szörnyállam (rogue state) az amerikai diplomácia nyelvén olyan országot jelent, amely lábbal tiporja a nyugati értékeket és érdekeket, állampolgárait elnyomja és a terrortól sem riad vissza. Az ilyen államot a felvilágosult nyugati világ kirekeszti, ellene fegyverembargót és gazdasági szankciókat vezet be, s?t (lásd Clinton és Bush elnökök gyakorlatát) megel?z? katonai csapással gátolja meg az efféle elvetemült kormányok meger?södését, terjeszkedését.

E külpolitika sikeressége másik cikk témája lehetne, de maradjunk a ténynél: az elmúlt évtizedben berendezett új Ukrajnára minden tekintetben illik ez a jelz?. Legutóbb Bayer Zsolt izgatta fel az idegességre hajlamos balliberális véleményvezéreinket, amikor a Hír TV-ben tavaly novemberben így érvelt: – Egy latorállamról beszélünk. Ezért az Ukrajnáért kellene nekünk itt Európában megfagyni, munkanélkülivé válni és feladni az egész eddigi életünket?

Itt nem a háborúban védekez?, elkeserít? helyzetben lév? ország belügyeseinek, karhatalmának esetleges túlkapásairól van szó, hiszen ez esetben akár stratégiai nyugalomra is inthetnénk magunkat. Ellenkez?leg: a jogtiprás, a kisebbségben él? nemzeti közösségek elnyomása, megfélemlítése és terrorizálása egy évtizede folytatott, tudatos, soviniszta ukrán politika része és eredménye.

Ukrajna a 2014-es fordulat óta etnikai tisztogatást hajt végre saját állampolgárai ellen. Kárpátalján is, amihez az elmúlt ezer év során körülbelül annyi köze volt Kijevnek, mint Soros Györgynek a nemzeti érzéshez. Konkrétan semmi, hiszen az ?si magyar területet Sztálin 1945-ben egyfajta nyugati korridorként csatolta el a csehszlovák bitorlóktól, s az ukrán jelenlét csak azt követ?en kezdett feler?södni, hogy 1991 decemberében, a félresikerült alapszerz?déssel az Antall-kormány elárulta az eredményes és ügydönt? népszavazáson a Kijevt?l való legteljesebb függetlenségre szavazó magyar–ruszin lakosságot – miként azt A horvátoknak sikerült cím? augusztusi publicisztikámban levezettem.

Az ukrán latorállam ma a borzalmas mérték? véráldozatok, a kínkeservesen haladó ellentámadás, a fogyatkozó nyugati támogatás és a totális gazdasági cs?d közepette a megmaradt maroknyi magyarság megfélemlítésével, el?zésével, asszimilálásával van elfoglalva. A helyi kiskirályok és állami vezet?k b?sz gy?löletét és aljas elvakultságát még az sem fékezi, hogy a hátramaradt kárpátaljai magyarság jóval önerején felül áldoz a bels? menekültek megsegítésére. A jelent?s magyar lakosságú településeken a helyiek már a háború els? napjaiban példás ellátást szerveztek számukra.

Bár a katonakorú férfilakosság egy része elmenekült, mert érthet? módon nem kívánta feláldozni magát a szláv testvérháborúban, a másik része ott harcol a frontokon és a helyi magyar vezet?k – az elmúlt évtized uszításai, jogfosztásai, kitiltási botrányai ellenére – a bajban igyekeznek lojalitásukat bizonyítani a kijevi kormány felé. Jutalmul a Zelenszkij-kabinet újabb törvényekkel fosztja meg a magyarságot a kulturális önigazgatás maradékaitól és alázza meg testvéreinket a nemzeti jelképek és emlékeink nyilvános lerombolásával, megsemmisítésével. Ami a legundorítóbb: cinkos összekacsintással engednek ténykedni olyan szörnyetegeket, mint a Baloga klán tagjai Munkácson. Ezek a gazemberek méltó örökösei a náci kollaboráns, galíciai mészáros Sztepan Banderának, a mai Ukrajna nemzeti h?sének.

Apropó, Bandera! Nemcsak nekünk, magyaroknak van gondunk az ukrán latorállammal. Lengyelország is ébredezni kezdett, s egyre többször róják fel Zelenszkijéknek, hogy heroizálják a volt lengyel területeken gaztetteket elkövet? háborús b?nösöket. Bartosz Cichocki, Lengyelország kijevi nagykövete a BBC-n hétf?n megjelent interjújában egyenesen így fogalmazott: A náci kollaboránsok, például Sztepan Bandera folyamatos kijevi ünneplése valódi fájdalom forrása Lengyelországban.

Cichocki arra utalt, hogy a nyugat-ukrajnai és kelet-lengyelországi, Volhínia és Galícia néven is ismert területeken 1943 és 1944 között több mint százezer lengyelt és rengeteg zsidót gyilkoltak meg Banderáék, akiknek most Ukrajna-szerte a Lenin-szobrokat lepipáló emlékm?veket állítanak. A nyáron Lukasz Jasinát, Lengyelország külügyi szóviv?jét sem hagyta nyugodni a barbár, soviniszta hozzáállás, s kormánya nevében egyenesen arra szólította fel Volodimir Zelenszkij elnököt, hogy az emlékm?vek állításánál „vállaljon nagyobb felel?sséget” és „kérjen bocsánatot” a gyilkosságokért.

Visszatérve Munkácshoz: az ukrán latorállam a múlt héten tétlenül nézte végig, hogy a korábbi munkácsi polgármester, a maffiózó, helyi oligarcha, magyarellenes uszító és turuldönt? Viktor Baloga parlamenti képvisel? fia

betiltotta a magyar megnyilvánulásokat és a Himnuszt a munkácsi II. Rákóczi Ferenc Középiskola évnyitóján. El?z?leg a bíróság döntésére fittyet hányva er?szakkal eltávolították a magyar igazgatót és helyére három oktatási képesítéssel nem bíró ukrán komisszárt helyeztek, akik napok óta és egyenként fenyegetik és félemlítik meg a magyar tanárokat, hogy távozzanak, vagy váltsanak ukrán nyelvre és identitásra.

Egy pillanatra se feledjük, hogy ez a megbélyegzés és az ?slakosság elleni etnikai uszítás drámai következményekhez vezethet: minden pogrom és maga a holokauszt is így kezd?dött a történelem során. Télen, amikor az olvasók segélyszállítmányát kísértem Kárpátaljára, egy helyi magyar elöljáró, aki több száz bels? ukrán menekült fogadását és (a magyar állam adományaiból) teljes ellátását szervezte éppen, elmesélt egy nagyon is jellemz? történetet: a korábban színmagyar településen az egyik menekült ugyanis ráüvöltött, hogy „Ukránul beszélj, Ukrajnában vagy!”

A gond csak az volt, hogy jobb híján ezt anyanyelvén, azaz oroszul üvöltötte…

A valódi ukrán állami hozzáállást jól jellemzi, hogy néhány napja egy záhonyi átkelési kísérlet során kiderült: Füssy Angélát, a PestiSrácok.hu oknyomozó újságíróját, Az akta cím? leleplez? m?sor alkotóját és Molnár H. Boglárkát, az MTVA Junior Prima díjas riporterét három évre kitiltották az országból. Mindketten bátor helyszíni riportokat készítettek korábban a kárpátaljai magyarüldözésr?l. Az orosz–ukrán háború eseményeivel tudatosan nem foglalkoztak, kizárólag nemzettársaink szenvedéseire összpontosítottak, most mégis rágalomkampány indult ellenük az ukrán propagandasajtóban, névvel, fotóval gyalázva az újságírókat, orosz ügynöknek állítva be ?ket.

Forrásaink szerint bizonyossá vált, hogy kollégáink és más magyarok kitiltása válasz volt arra, hogy Magyarország fél éve feltartóztatta a (front helyett) nyugati sítúrára induló, b?ncselekmények miatt körözött Viktor Balogát a határon. Miként a kárpátaljai származású Varga Ádám m?sorvezet? megfogalmazta azt Az akta legújabb részében: – Ukrajnát klánok, kiskirályok uralják. Ha a Baloga klán a magyarságot vegzálja, arra felülr?l engedélyt kapott. ? a hatalom ostora, mindig is azt csinálta, amit a hatalom képviselt.

Tehát Ukrajnában a magyarok üldözése, az etnikai tisztogatás az állam támogatásával, a durva eseteknél a kijevi tisztvisel?k cinkos félrenézése mellett zajlik. Immár tíz éve, a háború el?tt is. Hiába a szép szavak, a frissen kinevezett új budapesti ukrán követ „magyarbarát” bülbüléneke, a rögvalóság letaglózó.

S bár Magyarország legf?bb célja a béke, s keresztény emberként nem akarhatunk rosszat a sokat szenvedett ukrán népnek (nagyon helyes, hogy ezt Novák Katalin rendre képviseli és hangsúlyozza), mégis tudatosítanunk kell magunkban: a mai Ukrajna EU-tagsága számunkra végzetes volna.

Egy magyargy?löl?, tömeggyilkosokat nemzeti h?sként tisztel?, konfliktuskeres?, amerikai bábállamként funkcionáló latorállam formális megjelenése a brüsszeli döntéshozatalban nemcsak a mi Kárpát-medencei magyar reneszánszunkat morzsolná fel, de betenne annak a reményünknek is, hogy az európai közösség újra egyenl? és egymást tisztel? nemzetek sikeres gazdasági társulása lesz, mint ahogyan azt a bölcs alapító atyák 1957-ben Rómában megálmodták.

Borítókép: Illusztráció (Fotó: Mirkó István)

Huth Gergely - www.magyarnemzet.hu

Ajánló